

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Petry Venclové, Ph.D. a soudců JUDr. Aleše Korejtky a Mgr. Ondřeje Bartoše ve věci

žalobkyně: **A. H.**
zastoupená advokátkou Mgr. Alenou Šlajsovou
sídlem Havlíčkova 147, 537 01 Chrudim

proti
žalovanému: **Městský úřad Přelouč**, IČ 00274101
sídlem Československé armády 1665, 535 01 Přelouč

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 9. 2022, č. j. MUPC 17049/2022,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného Městského úřadu Přelouč ze dne 6. 9. 2022, č. j. MUPC 17049/2022, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni k rukám její zástupkyně Mgr. Aleny Šlajsové, advokátky, náklady řízení ve výši 28 471 Kč, a to ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalovaný rozhodnutím uvedeným ve výroku tohoto rozsudku vydal podle ust. § 122 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“) kolaudační souhlas, kterým povolil užívání stavby – stavební úpravy objektů č.p. Z a č.p. V – I. etapa, P., Z., na pozemcích parc. č. st. X a st. Y v katastrálním území X.
2. Žalobkyně, která je vlastníkem sousedního pozemku, napadla rozhodnutí žalovaného včasnou žalobou podanou podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), neboť má za to, že kolaudační souhlas byl vydán, ačkoliv nebyly splněny všechny podmínky stanovené stavebním povolením.
3. Konkrétně žalobkyně uvedla, že měření hluku bylo provedeno v rozporu s podmínkami pro dokončení stavby č. 7. a č. 9. dodatečného stavebního povolení ze dne 15. 7. 2020, č. j. MUPC 13266/2020, neboť nebylo provedeno na *nejbližších* stávajících chráněných venkovních prostorech staveb. Z odůvodnění závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Pardubického kraje (dále jen „KHS“) ze dne 2. 8. 2022, č. j. KHSPA 11897/2022/HV-Pce, žalobkyně dovozuje, že byl hluk měřen z vnější strany domu č. p. W. Prostory nejbližší ke zdrojům hluku jsou však uvnitř ve dvoře rohové nemovitosti č. p. W, přičemž k tomuto prostoru je možný přístup toliko po zpřístupnění obou bytů domu č. p. W. Žalobkyně, jako vlastníkem nemovitosti č. p. W, však nebyla o měření hluku vyrozuměna a k měření nebyla přizvána, a to ani v rámci poskytnutí součinnosti ke zpřístupnění svého objektu.
4. Nezákonnost kolaudačního souhlasu žalobkyně spatřuje také v tom, že je povoleno užívání stavby „*stavební úpravy objektů č.p. Z a č.p. V - I. etapa*“, aniž by bylo vymezeno, jaký rozsah předmětné stavby je první etapou a jaký rozsah předmětné stavby zbývá v navazující etapě dokončit.
5. Žalobkyně dále namítala, že stavba byla zkolaudována, aniž by byly zajištěny potřebné parkovací plochy. Jedná se přitom o lokalitu s kritickým nedostatkem parkovacích míst a velmi komplikovanou dopravní situací. Žalobkyně se po celý průběh stavebního řízení o dodatečném povolení stavby domáhala zabezpečení dostatečného počtu parkovacích míst, neboť podle ní již původní stavba tyto požadavky nenaplňuje.
6. Žalobkyně doplnila, že lze předpokládat, že v navazující etapě budou dokončovány prostory určené pro parkování, ve kterých bude rovněž umístěn stacionární zdroj hluku. Pokud tedy mají být naplněny podmínky stavebního povolení, pak mělo dojít k měření všech stacionárních zdrojů hluku souvisejících se všemi objekty předmětné stavby, tedy i v doposud nezkolaudované části předmětné stavby. Pokud doposud vzduchotechnika v celém rozsahu není dokončena, pak nebyla potřebná měření hluku provedena řádně, neboť nemohlo dojít k měření všech stacionárních zdrojů hluku a měření hluku bylo předčasné.
7. S ohledem na výše uvedené žalobkyně navrhla, aby soud zrušil žalované rozhodnutí, včetně závazného stanoviska KHS ze dne 2. 8. 2022, č. j. KHSPA 11897/2022/HV-Pce, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na závěrech obsažených v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu zamítl. Ve vztahu k napadenému závaznému stanovisku žalovaný doplnil, že měření hluku bylo stavebníkem předloženo KHS, která ho vyhodnotila a na jeho základě vydala souhlasné závazné stanovisko k užívání stavby. Posouzení toho, zda závazné stanovisko bylo vydáno nezákonně, není v kompetenci

žalovaného. Žalovaný nesouhlasí s tím, že by nebyl vymezen rozsah kolaudačního souhlasu, neboť je zřejmé, že se kolaudační souhlas netýká té části, která není uvedena ve vymezení účelu užívání stavby.

9. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí po veřejném projednání věci v mezích žalobních bodů podle skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí správních orgánů (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
10. Žalobkyně namítala, že měření hluku nebylo provedeno na *nejbližších* stávajících chráněných venkovních prostorech staveb, jak bylo stanoveno v podmínkách dodatečného stavebního povolení, a to konkrétně v podmínce č. 7 a č. 9.
11. Podle podmínky č. 7 dodatečného stavebního povolení: „[b]udou dodrženy podmínky dané závazným stanoviskem č.j. KHSPA 609/2020/HOK-Pce, které dne 20. 1. 2020 vydala Krajská hygienická stanice Pardubického kraje se sídlem v Pardubicích:
 - Nejpozději při kolaudaci stavby bude KHS předložen protokol o měření hluku z provozu všech stacionárních zdrojů hluku v rámci Restaurace Na Staré poště. Měření hluku bude provedeno v nejbližších stávajících sousedních chráněných venkovních prostorech staveb (t.j. u objektu k bydlení s č.p. U na st. p. č. U2 v k.ú. X, u objektu k bydlení s č.p. U3 na st. p. č. U4 v k.ú. X a u objektu k bydlení s č.p. U5 na st. p. č. U6 v k.ú. X) v době denní. V době noční nebudou zdroje hluku v provozu. Podmínka je stanovena v souladu s § 30 odst. 1 a 3 zákona č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“
12. Podle podmínky č. 9: „[v] rámci zkušebního provozu bude provedeno měření hluku z celého stavebního záměru. Měření hluku bude provedeno při maximálním výkonu všech zařízení v době denní. V době noční nebudou zdroje hluku v provozu. Měření bude provedeno v nejbližších chráněných venkovních prostorech a chráněných venkovních prostorech staveb včetně č.p. W“ (zdůrazněno soudem).
13. Z odůvodnění závazného stanoviska KHZ ze dne 2. 8. 2022, č. j. KHSPA 11897/2022/HV-Pce, vyplývá, že měření bylo provedeno akreditovanou zkušební laboratoří ve 4 měřicích místech: v MM1 - 2 m od Z fasády obytného domu v ul. Z. č. p. U, ve výšce 1. NP, MM2 - 2 m od fasády obytného domu v ul. Z. č. p. U3, ve výšce 2. NP, MM3 - 2 m od Z fasády obytného domu v ul. Z. č. p. U, ve výšce 1. NP, MM4 - 2 m od okna V fasády obytného domu v ul. P. č. p. W, ve výšce 2. NP. Pro dobu denní byly naměřeny výsledné hodnoty hluku v MM1: $L_{Aeq,8h} = 38,6 \pm 1,8$ dB, MM2: $L_{Aeq,8h} = 31,9 \pm 1,8$ dB, MM3: $L_{Aeq,sh} = 33,2 \pm 1,8$ dB, MM4: $L_{Aeq,sh} = 37,6 \pm 1,8$ dB. Při měření hluku nebyla prokázána přítomnost hluku s tónovým charakterem. Pro dobu noční byly naměřeny výsledné hodnoty hluku v MM1: $L_{Aeq,ih} = 38,6 \pm 1,8$ dB, MM2: $L_{Aeq,jh} = 31,9 \pm 1,8$ dB, MM3: $L_{Aeq,jh} = 33,2 \pm 1,8$ dB, MM4: $L_{Aeq,jh} = 37,6 \pm 1,8$ dB.
14. Podle ust. § 30 odst. 3 věty druhé zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o ochraně zdraví“) se chráněným venkovním prostorem staveb rozumí *prostor* do vzdálenosti 2 m před částí jejich obvodového pláště, *významný z hlediska pronikání hluku* zvenčí do chráněného vnitřního prostoru bytových domů, rodinných domů, staveb pro předškolní a školní výchovu a vzdělávání, staveb pro zdravotní a sociální účely, jakož i funkčně obdobných staveb. Co se považuje za *prostor významný z hlediska pronikání hluku*, stanoví prováděcí právní předpis. Tímto prováděcím právním předpisem je nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, které prostor významným z hlediska pronikání hluku

definuje jako *prostor před výplní otvoru obvodového pláště stavby zajišťující přímé přirozené větrání, za níž se nachází chráněný vnitřní prostor stavby, pokud tento chráněný prostor nelze přímo větrat jinak.*

15. Aby soud mohl zodpovědět stěžejní otázku pro posouzení důvodnosti žaloby, tedy zda bylo provedeno měření hluku v souladu s podmínkami č. 7, č. 9 shora uvedeného dodatečného stavebního povolení, vyžádal si vyjádření KHS. Z něj se podává, že „*měření hluku bylo provedeno dle odborného pracovníka akreditované laboratoře OŽP, Ochrana životního prostředí, s.r.o. Ing. M. Vinklera, u nejbližších chráněných venkovních prostorů staveb ve vztahu k posuzovaným zdrojům hluku (VZT zařízení – odtah pokojů)*“. Tedy dle tohoto vyjádření byl měřen zdroj hluku „*VZT zařízení – odtah pokojů*“, umístěný ve V fasádě navazující na V fasádu domu čp. W směrem do ulice T.
16. Dále soud z vlastní iniciativy doplnil dokazování o protokol ze dne 13. 6. 2022 o akreditovaném měření č. 2265084 „*Měření hluku v mimopracovním prostředí z provozu všech stacionárních zdrojů hluku souvisejících s provozem restaurace Na Staré poště, T. Z, X*“, které bylo provedeno dne 31. 5. 2022, včetně dodatku k protokolu ze dne ze dne 25. 7. 2022, neboť tyto listiny nebyly obsahem předloženého správního spisu. Objednatelem měření byl stavebník, pan J. J. Z protokolu soud zjistil, že předmětem měření byl hluk vyvolaný všemi stacionárními zdroji hluku souvisejícími s provozem uvedené restaurace, přičemž měly být zjištěny nejvyšší hlukové expozice, měřicí aparatura měla být dle protokolu umístěna u nejbližšího venkovního chráněného prostoru staveb. Konkrétní měřicí body jsou uvedeny v tabulce 3 (str. 5 protokolu) a dále je popis měření ve vztahu k domu čp. W rozveden na str. 10 protokolu (měřicí místo č. 4). Z tohoto protokolu vzal soud za prokázané, že k měření byla vybrána celkem 4 měřicí místa (shodně jak již uvedeno shora), přičemž jako MM 4 je označen chráněný venkovní prostor obytného domu (rohový dům), Pražská čp. W, nacházející se v ulici T., a to „*2 m od V fasády, proti středu severního okna V fasády místnosti ve 2. NP obytného domu*“. Tedy ve vztahu k domu čp. W bylo zvoleno místo měření nikoli ze dvora (pozemek par. č. st. 158), čehož se domáhala žalobkyně v žalobě, nýbrž z ulice T. (vnější strana rohového domu čp. W), kam směřuje okno domu čp. W umístěné nad průjezdem do dvora. Toto měřicí místo je nejbližší zdroji hluku „*2x VZT odtah pokojů*“, který je umístěn na V fasádě části objektu označené jako „*ubytování*“, která navazuje na dům čp. W (městská řadová zástavba).
17. Měření mělo být dle zadání i dle samotného protokolu provedeno ve vztahu ke všem stacionárním zdrojům hluku, tedy mělo být mimo jiné změřeno, jak působí všechny stacionární zdroje hluku současně při maximálním výkonu na nejbližší chráněný venkovní prostor domu čp. W, proto se nelze spokojit s umístěním měřicího čidla pouze na vnější V fasádu domu čp. W, byť je zvolení tohoto místa měření odůvodněno uvedeným zdrojem hluku „*2x VZT odtah pokojů*“. Dvůr u domu čp. W jako chráněný venkovní prostor stavby zůstal při měření vědomě opomenut, přitom je z fotografie (schéma situace – obr. 1 str. 5 protokolu) zřejmé, že ke zdroji hluku označenému zde jako „*společný výdech VZT jednotek – restaurace 1.NP*“ je blíže právě chráněný venkovní prostor domu čp. W tvořený dvorem (par. č. st. 158), tedy chráněný venkovní prostor stavby, do kterého směřuje pavlač (byt č. 1) a terasa (byt č. W) obytného domu čp. W. Z těchto důvodů je požadavek na umístění čidla měření právě v tomto chráněném venkovním prostoru domu čp. W zcela důvodný. O tom, že se jedná o chráněný venkovní prostor domu čp. W nemá soud pochybnosti, neboť splňuje kritéria uvedená shora dle citované právní úpravy (terasa bytu č. W navazuje na vnitřní

obytný prostor – ložnice). Tento skutkový závěr žalovaný nespороval. Požadavek provedení měření právě zde je přitom zcela racionální.

18. Nelze přitom jako splnění podmínek č. 7 a č. 9 uvedeného dodatečného stavebního povolení akceptovat výsledky měření, které bylo provedeno pouze pro nejbližší chráněný venkovní prostor ve vztahu k nejbližšímu zdroji hluku, neboť jiný zdroj hluku, zde velmi pravděpodobně „*společný výdech VZT jednotek - restaurace 1. NP*“, může být významnějším zdrojem hluku (již z povahy zdroje hluku) i přesto, že jeho vzdálenost od dvora jako chráněného venkovního prostoru je větší než vzdálenost chráněného venkovního prostoru před oknem směřujícím do ulice T. od zdroje hluku „*2x VZT odtaž pokojů*“. Měření mělo mimo jiné ve vztahu k chráněnému venkovnímu prostoru domu čp. W zjistit hladinu hluku způsobenou všemi jeho stacionárními zdroji při maximálním výkonu, nikoli pouze vybranými zdroji hluku. Tento požadavek však provedeným měřením splněn nebyl, neboť jak uvedeno, působení významného zdroje hluku „*společný výdech jednotek VZT jednotek - restaurace 1. NP*“ na nejbližší chráněný venkovní prostor domu čp. W nebylo měřeno, tedy nebylo zjištěno. V této souvislosti soud doplňuje, že se nelze spokojit s vyjádřením uvedené zkušební laboratoře ze dne 9. 5. 2024, které si soud vyžádal a kterým provedl důkaz, totiž že na základě orientačního měření hluku ve dvoře restaurace (nikoliv dvůr domu čp. W) byl stanoven „*předpoklad, že hygienický limit hluku v prostoru případného chráněného venkovního prostoru staveb ve dvoře obytného domu čp. W, P. ul., X nebude překročen, a to s přihlédnutím k faktu, že tento hluk je navíc odstíněn vlastní stavbou posuzované provozovny.*“ Úkolem uvedeného měření však nebylo vyloučit nejbližší chráněné venkovní prostory stavby čp. W na základě orientačního měření, což ani není uvedeno v samotném protokolu o měření, nýbrž úkolem bylo provedení měření v nejbližších chráněných venkovních prostorech domu čp. W. Tedy provedené měření bylo ovlivněno vyloučením chráněného venkovního prostoru domu čp. W z provádění měření, což mohlo mít vliv na výsledek měření.
19. Tedy s ohledem na to, že měření nebylo provedeno dle zadání podmínek měření č. 7, č. 9 dodatečného povolení stavby ze dne 15. 7. 2020, č. j. MUPC 13266/2020, nelze tento protokol měření použít jako důkaz prokazující, že nebyly překročeny stanovené hygienické limity hluku ve smyslu ust. § 12 nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, a že podmínky rozhodnutí o dodatečném stavebním povolení týkající se měření hluku byly naplněny. Žalovaný při vydání žalobou napadeného rozhodnutí vycházel ze závazného stanoviska KHS ze dne 2. 8. 2022, č. j. KHSPA 11897/2022/HV-Pce, které výslovně uvádí, že: „*Protokolem č. 2265084 ze dne 13. 6. 2022 je doloženo u nejbližších chráněných venkovních prostorů staveb nepřekročení hygienického limitu hluku z provozu posuzované stavby pro dobu denní 50 dB, stanoveného v § 12 nařízení vlády č. 272/2011 Sb. o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, v platném znění. Posouzení provozu v době noční bylo předloženo 28. 7. 2022 dodatkem k protokolu č. 2265084 ze dne 25. 7. 2022.*“ Tedy toto závazné stanovisko vychází z toho, že měření bylo dle zadání a dle obsahu protokolu provedeno u nejbližších chráněných venkovních prostor staveb, včetně domu čp. W, což, jak uvedeno shora a jak je prokázáno samotným protokolem č. 2265084 ze dne 13. 6. 2022 a vyjádřením zkušební laboratoře ze dne 9. 5. 2024, provedeno nebylo.
20. Tedy z uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že závazné stanovisko KHS ze dne 2. 8. 2022, č. j. KHSPA 11897/2022/HV-Pce, o které je opřeno žalované rozhodnutí, vycházelo z měření, které nebylo provedeno v souladu s podmínkami shora uvedeného

dodatečného stavebního povolení. Právě tato okolnost je důvodem pro zrušení žalovaného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení si žalovaný vyžádá nové závazné stanovisko KHS, které bude vydáno na základě řádně provedeného měření dle podmínek shora uvedeného dodatečného stavebního povolení. Pro úplnost soud dodává, že z hlediska posuzování pohody bydlení žalovaným není zcela bez významu, pokud limitní hodnoty jsou sice dodrženy, avšak naměřené hodnoty hluku se pohybují u horních hranic přípustného rozmezí, a to z hlediska rozložení hluku v průběhu denní doby a v jednotlivých dnech týdne, jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2006, čj. 2 As 44/2005-116.

21. K dalším žalobním námitkám uvádí soud následující argumentaci. V souvislosti s námitkou nezajištění dostatku parkovacích míst je třeba připomenout, že žalobou podle ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. se může úspěšně domáhat zrušení rozhodnutí správního orgánu pouze ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Žalobkyni jako vlastníkovu sousedního pozemku a stavby proto přísluší pouze námitky těch skutečností, které jsou způsobilé ovlivnit její veřejné subjektivní právo v souvislosti s užíváním její stavby a pozemku. Zároveň je třeba uvést, že předmětem přezkumu v nyní projednávané věci nemohou být ani všechny sporné otázky spojené se stavbou, respektive všechny její tvrzené nedostatky.
22. Územní rozhodnutí, stavební povolení, povolení zkušebního provozu i kolaudační souhlas jsou na sebe navazující (řetězíci se) správní akty, které se mohou vzájemně ovlivňovat, přesto jsou však samostatně napadnutelné a samostatně přezkoumatelné správními soudy. Nelze proto připustit, aby v řízení o žalobě proti kolaudačnímu souhlasu byly samostatně uplatňovány a posuzovány skutkové a právní otázky týkající se svou povahou výlučně předmětu řízení o předchozích podmiňujících rozhodnutích, a tím byla prolamována koncentrace stanovená v příslušných ustanoveních stavebního zákona (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2019, č. j. 6 As 211/2017-88, rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz).
23. Kolaudační souhlas se vydává v době, kdy posuzovaná stavba již byla povolena a námitky proti jejímu povolení byly vypořádány. Smyslem kolaudace je pak posoudit, zda stavba byla provedena ve shodě s tím, jak byla povolena, a zda je způsobilá řádně plnit svůj účel. Stavební úřad tak kolaudací završuje proces kontroly toho, zda byly dodrženy podmínky stanovené v řízení územním a stavebním, tedy v řízeních předcházejících zahájení stavby, v nichž se rozhodovalo o tom, jak bude daná stavba provedena. Právě v těchto řízeních tedy mohou primárně uplatňovat námitky proti dané stavbě osoby, jejichž vlastnická či jiná věcná práva mohou být stavbou přímo dotčena (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2009, č. j. 8 As 8/2008-33).
24. Otázka zajištění parkovacích míst souvisí s naplněním obecných požadavků na výstavbu ve smyslu ust. § 2 odst. 2 písm. e) stavebního zákona. Podle ust. § 20 odst. 5 písm. a) vyhlášky č. 501/2006, o obecných požadavcích na využívání území se stavební pozemek vždy vymezuje tak, aby na něm bylo vyřešeno umístění odstavných a parkovacích stání pro účel využití pozemku a užívání staveb na něm umístěných v rozsahu požadavků příslušné české technické normy pro navrhování místních komunikací, což zaručuje splnění požadavků této vyhlášky. Touto technickou normou je v daném případě Česká technická

norma ČSN 736110. Naplněním požadavků stanovených výše uvedenou technickou normou se správní orgány zabývaly již v řízení o dodatečném povolení stavby (viz dále).

25. Jak vyplývá z obsahu správního spisu, ale i z tvrzení samotné žalobkyně, v řízení o dodatečném povolení stavby žalobkyně uplatnila námitky týkající se (mimo jiné) nedostatku parkovacích míst. V rozhodnutí Městského úřadu Přelouč ze dne 15. 7. 2020, č. j. MUPC 13266/2020, pak byly tyto námitky vypořádány (viz str. 7 an. tohoto rozhodnutí). Následně se těmito námitkami zabýval Krajský úřad Pardubického kraje ve svém rozhodnutí ze dne 6. 4. 2021, č. j. KrÚ 20461/2021/107/2020/OMSŘI/Ma, kterým dodatečné povolení stavby potvrdil.
26. Jak již bylo uvedeno, princip koncentrace námitek nelze překonat tím, že námitky koncentrované v územním a stavebním řízení budou posouzeny opětovně v řízení kolaudačním. Z tohoto důvodu nemohly být námitky týkající se nezajištění parkovacích míst v nyní projednávané věci úspěšné. V této souvislosti lze také odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 2. 2017, č. j. 5 As 61/2016-35, podle kterého nelze kolaudační řízení zaměňovat za řízení předchozí v tom smyslu, že budou opětovně posuzovány námitky vlastníků sousedních pozemků, kterých se umístění stavby může dotknout.
27. Jde-li o námitku nevymezení rozsahu kolaudačního souhlasu, krajský soud ve shodě s žalovaným uvádí, že považuje za jednoznačné, jaké části stavby se kolaudační souhlas týká. Porovnáním rozsahu rozhodnutí o dodatečném povolení stavby a rozsahu kolaudačního souhlasu lze dovodit, jaký rozsah předmětné stavby podle stavebního povolení je *první etapou* a jaký rozsah předmětné stavby zbývá v navazující etapě dokončit. Jinými slovy, kolaudační souhlas se netýká té části, která ve vymezení účelu není uvedena. Současně je třeba doplnit, že stavební úřady mohou udělit kolaudační souhlas jen ve vztahu k části stavby. Stavební zákon tuto možnost výslovně předpokládá (srov. ust. § 119 odst. 1 ve spojení s ust. § 122 odst. 3 stavebního zákona).
28. V případě udělení kolaudačního souhlasu pouze ve vztahu k části stavby stavební úřady neposuzují kritéria potřebná pro udělení kolaudačního souhlasu k celé stavbě, ale právě toliko ve vztahu k dané části stavby, na kterou se kolaudační souhlas vztahuje (srov. rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 19. 4. 2006, č. j. 15 Ca 219/2004-44, publikovaný pod č. 1154/2007 Sb. NSS). Nelze proto souhlasit s obecným tvrzením žalobkyní, že nemohou být řádně splněny podmínky stavebního povolení podmiňující vydání kolaudačního souhlasu, když všechny etapy předmětné stavby nebyly dokončeny.
29. Na základě výše uvedeného soud uzavírá, že žaloba byla ve vztahu ke stěžejnímu žalobnímu bodu o měření hluku v rozporu s podmínkami dodatečného stavebního povolení důvodná, a proto soud podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, v němž je žalovaný ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán shora vysloveným právním názorem soudu.
30. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle zásady úspěchu ve věci zakotvené v ust. § 60 odst. 1, 7 s. ř. s., když žalobkyně byla v soudním řízení úspěšná, a proto soud uložil žalovanému povinnost nahradit žalobkyni účelně vynaložené náklady soudního řízení, tj. soudní poplatek za podání návrhu a náklady právního zastoupení žalobkyně podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „advokátní tarif“).

31. Náklady právního zastoupení žalobkyně v daném případě tvoří odměna právní zástupkyně žalobkyně za 6 úkonů právní služby, konkrétně se jedná o převzetí a přípravu zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. a), sepsí žaloby podle § 11 odst. 1 písm. d) a repliku podle § 11 odst. 1 písm. d) [krajský soud v souvislosti s vyjádřeními žalobkyně přiznal náhradu nákladů řízení pouze za jeden úkon právní služby, neboť obsah vyjádření žalobkyně ze dne 15. 8. 2024 je totožný s předchozím vyjádřením žalobkyně], poradu přesahující 1 hodinu podle § 11 odst. 1 písm. c) a 2 x účast na soudním jednání podle § 11 odst. 1 písm. g) za každé započaté dvě hodiny ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu ve výši 18 600 Kč (6 x 3 100 Kč). Soud vychází z toho, že do doby účasti na jednání před soudem, tedy do úkonu právní služby, lze ve smyslu judikатурních závěrů (srov. rozhodnutí Vrchního soudu v Praze sp. zn. 8 To 24/97, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu ČR pod č. 7/1998) zahrnovat jen ty přestávky, kdy jednání bylo přerušeno na dobu 30 minut a kratší [§ 11 odst. 1 písm. g)]. Pokud je jednání přerušeno na dobu delší než 30 minut, včítá se doba přerušování do času promeškaného v souvislosti s poskytnutím právní služby [§ 14 odst. 1 písm. b)]. Jednání dne 12. 11. 2024 celkem trvalo 3 hodiny a 4 minuty, od čehož je třeba odečíst přestávky v celkové délce 54 minut, tudíž rozhodná délka čistého času jednání pro posouzení počtu každých započatých 2 hodin činí 2 hodiny a 10 min (srov. rovněž závěry Městského soudu v Praze v rozsudku ze dne 9. 3. 2023, č. j. 20 Co 55/2023-131). Z uvedeného vyplývá, že se v případě účasti právní zástupkyně žalobkyně na jednání soudu jedná o 2 úkony právní služby, dále je třeba přičíst náhradu za promeškaný čas (přestávky) ve výši 200 Kč.
32. Náklady řízení tvoří rovněž paušální náhrada hotových výdajů za 6 úkonů právní služby podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, a to ve výši 1 800 Kč. Náklady řízení tvoří rovněž cestovné v prokázané výši 249,60 Kč podle § 13 odst. 1 advokátního tarifu a náhrada za promeškaný čas právní zástupkyně žalobkyně strávený cestou k jednání soudu a zpět ve výši 200 Kč podle § 14 odst. 3 advokátního tarifu. Takto přiznané náklady řízení se zvyšují o DPH ve výši 4 421 Kč. Dále krajský soud přiznal žalobkyni právo na náhradu zaplaceného soudního poplatku za podání návrhu ve výši 3 000 Kč podle položky 18 odst. 2 písm. a) přílohy zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Celkové náklady řízení tak činí 28 471 Kč. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení k rukám její právní zástupkyně a to podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. Soud k náhradě nákladů řízení stanovuje přiměřenou lhůtu v délce 30 dnů podle § 160 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 12. listopadu 2024

JUDr. Petra Venclová, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu